

Marilin Sternhof
Sotsiaalministeerium
Suur-Ameerika tn 1
10122 TALLINN

Teie 24.08.2026 nr 1.2-2/73-1
Meie 31.08.2026 nr 12-6.2/11208

Sotsiaalkaitseministri määruste muutmine

Esitame arvamuse sotsiaalkaitseministri määruse eelnõule, mis hõlmab perioodi 2014–2020 prioriteetse suuna 2 „Sotsiaalse kaasatuse suurendamine“ meetme 2.5 „Hoolekande taristu arendamine, keskkonna kohandamine puuetega inimeste vajadustele vastavaks“ tegevust 2.5.1 „Erihoolekandeesutuste reorganiseerimine“.

Nõustume sotsiaalkaitseministri 14. septembri 2015. a määruses nr 42 „Erihoolekandeesutuste reorganiseerimine“ järgmiste muudatustega:

1) paragrahv 26 lõige 2:

„(2) Toetuse saaja kohustub:

1) tagama viie aasta jooksul alates toetuse saajale projekti lõppmakse tegemisest erihoolekande taristu eesmärgipärase kasutamise vastavalt taotluse rahuldamise otsusele, välja arvatud juhul, kui tegevuste muudatused on rakendusasutusega kooskõlastatud;

2) paragrahvi 28 pealkirjast jäetakse välja sõnad „ja Sotsiaalkindlustusameti“;

3) paragrahvi 28 lõige 3 tunnistatakse kehtetuks.

§ 2. Sotsiaalkaitseministri 6. novembri 2017. a määruses nr 42 „Meetme tegevuse „Erihoolekandeesutuste reorganiseerimine“ toetuse andmise tingimused avatud taotlemisel“ tehakse järgmised muudatused:

1) paragrahvi 20 lõige 2 sõnastatakse järgmiselt:

„(2) Toetuse saaja kohustub:

1) tagama viie aasta jooksul alates toetuse saajale projekti lõppmakse tegemisest erihoolekande taristu eesmärgipärase kasutamise vastavalt taotluse rahuldamise otsusele, välja arvatud juhul, kui tegevuste muudatused on rakendusasutusega kooskõlastatud;

2) paragrahvi 22 pealkirjast jäetakse välja sõnad „ja Sotsiaalkindlustusameti“;

3) paragrahvi 22 lõige 3 tunnistatakse kehtetuks.

Teeme ettepaneku sõnastada sotsiaalkaitseministri 14. septembri 2015. a määrust nr 42 „Erihoolekandeesutuste reorganiseerimine“ järgmiselt:

4) paragrahv 26 lõige 2 sõnastatakse järgmiselt:

„(2) Toetuse saaja kohustub:

2) teavitama rakendusasutust taristu eesmärgipärase kasutamise lõpetamise ~~või tegevuste muutmise kavatsusest ja~~ põhjusest vähemalt kolm kuud enne taristu eesmärgipärase kasutamise lõpetamist ~~või tegevuste muutmist~~, kui tegevus lõpetatakse ~~või seda muudetakse~~ pärast punktis 1 nimetatud perioodi lõppemist, kuid enne 2035. aasta 31. detsembrit.“;

Muudatus võimaldaks erihoolekande reformivalguses toetuse saajatele pärast kohustusliku kestvusnõude lõppemist tegeleda veel vähem asjaajamisega, kui jätkatakse erihoolekandeteenuste osutamisega. Võiks kehtida põhimõte, et kui jätkatakse erihoolekandeteenuste osutamist, mitte ei lõpetata nende osutamist, siis puudub vajadus eelnevalt sellest sotsiaalkaitseministrit teavitada. Selline muudatus aitaks korrastada õigusruumi, vähendada halduskoormust tulevase erihoolekandereformi vaates, mil võivad tänased erihoolekandeteenuste liigid sootuks kaduda. Toetuse saajatele, kes jätkavad erihoolekandeteenuse osutamisega, on tüsilik edaspidi pidevalt kõiki muudatusi reformi ajal kooskõlastada ja selleks korrektseid andmeid koondada. Sellise ettepaneku realiseerumisel lihtsustuks asjaajamine ja halduskoormus toetuse saajate vaates märkimisväärselt. Ja sealjuures toetatud projektide eesmärgid ei muutuks, st jätkatakse erihoolekandeteenuste osutamist, loodud taristu kasutamine on jätkuvalt eesmärgipärane.

Teeme ettepaneku sõnastada § 2. Sotsiaalkaitseministri 6. novembri 2017. a määruses nr 42 „Meetme tegevuse „Erihoolekandetasutuste reorganiseerimine“ toetuse andmise tingimused avatud taotlemisel“ alljärgnevalt:

1) paragrahvi 20 lõige 2 sõnastatakse järgmiselt:

„(2) Toetuse saaja kohustub:

2) teavitama rakendusasutust taristu eesmärgipärase kasutamise lõpetamise ~~või tegevuste muutmise kavatsusest ja~~ põhjusest vähemalt kolm kuud enne taristu eesmärgipärase kasutamise lõpetamist ~~või tegevuste muutmist~~, kui tegevus lõpetatakse ~~või seda muudetakse~~ pärast punktis 1 nimetatud perioodi lõppemist, kuid enne 2035. aasta 31. detsembrit.“;

Muudatus võimaldaks erihoolekande reformivalguses toetuse saajatele pärast kohustusliku kestvusnõude lõppemist tegeleda veel vähem asjaajamisega, kui jätkatakse erihoolekandeteenuste osutamisega. Võiks kehtida põhimõte, et kui jätkatakse erihoolekandeteenuste osutamist, mitte ei lõpetata nende osutamist, siis puudub vajadus eelnevalt sellest sotsiaalkaitseministrit teavitada. Selline muudatus aitaks korrastada õigusruumi, vähendada halduskoormust tulevase erihoolekandereformi vaates, mil võivad tänased erihoolekandeteenuste liigid sootuks kaduda.

Toetuse saajatele, kes jätkavad erihoolekandeteenuse osutamisega, on tüsilik edaspidi pidevalt kõiki muudatusi reformi ajal kooskõlastada ja selleks korrektseid andmeid koondada. Sellise ettepaneku realiseerumisel lihtsustuks asjaajamine ja halduskoormus toetuse saajate vaates märkimisväärselt. Ja sealjuures toetatud projektide eesmärgid ei muutuks, st jätkatakse erihoolekandeteenuste osutamist, loodud taristu kasutamine on jätkuvalt eesmärgipärane.

Peame olulisemaks tegeleda eelkõige põhjustega, miks kavandatakse erihoolekandeteenuse osutamise lõpetamist ja olemasoleva taristu kasutusest väljaviimist, ning hinnata nende otsuste mõju teenuse saajatele.

Lugupidamisega

(allkirjastatud digitaalselt)

Merle Liivak

Juhataja

Maarika Kurrikoff
7361305 Maarika.Kurrikoff@tartu.ee